

quam ob causam relictā heremi libertate & illa p̄fessione sublimi quae cum p̄ caeteris eidē uitae uiris fama celebrauerat coenobii iugum subire maluisset. Ille uelud imparē se anachoreticae disciplinae & sublimitate tantae p̄fectionis indignum adiuniorum scholas reuertisse dicebat. si tamen ut ipsorū instituta scd̄m p̄fessionis meritum possit implere. Cuius responsionis humilitatem cū refutatio n̄rae depraecationis excluderet ita ad extremum exorsus est.

nachoreticam disciplinam quam me deseruisse miramini n̄ solum non respuo nec refuto. sed tota potius ueneratione complector atq; suscipio. In qua post triginta annos quos in coenobii congregatione transegerā ita alios expleſse me gaudeo ut inter illos qui eam ut mediocriter appetebant non usq; quaq; segnitie denotārer. Sed quia degustata eius puritas sollicitudine interdum carnalium rerum interpolata sordēbat recurrere ad coenobiū com

modius uisum ē. ut & p̄mptior arrepti planioris p̄positi consummatio sequeretur. Et minus de presumptae sublimioris p̄fessionis difficultate periculū. Melius enim ē deuotum in minorib; quam in deuotū in maiorib; inueniri. Et idcirco si qd̄ elatius. immo liberius fortasse ptulero. queso ut n̄ iactantia uitio. sed aedificationis ur̄ae dep̄mptū studio censeatis. quia uobis tam studiose querentib; nihil de ueritate existimo subtrahendū. Arbitror enim instructionis uobis aliquid posse conferri. si paulisper humilitate seposita simpliciter omnem p̄posita mei patefecero ueritatem. Confido enim quia nec apud uos de libertate dictorū caenodoxiae notam. nec apud conscientia mea de subpressionē ueritatis quoddam mendacii crimen incurram.

Cap. 3.

Siquis igitur secretis heremi delectatus. obliuioni tradere potuit humana consortia. ac scd̄m hieremiam dicere & diem hominis non desiderauit tu scis. ego quoq; id dño p̄ suam gr̄am largien

lacrimis

Discedite a me omnes qui operamini
iniquitatem quoniam exaudiuit
dominus uocem fletus mei. Nec non per
criminum confessionem eorum
abolitio conceditur. Dixi enim per
nuntiabo aduersus me iniustitiam
meam domino & tunc remisisti imple-
tatem cordis mei. & iterum. Nar-
rasti iniquitates tuas primus. ut
iustificeris. Per afflictionem quoque
cordis & corporis. admissorum
scelerum remissio similiter ob-
netur. Nam uide inquit humili-
tatem meam & laborem meum
& dimitte omnia peccata mea.
praecipuaque per emendationem
morum. Auferte inquit malum
cogitationum uestrarum. ab oculis
meis. Quiescite agere per-
uerse. discite bene facere. Que-
rite iudicium. subuenite ob-
presso. iudicate pupillo. defen-
dite uiduam. & uenite & argui-
te me dicit dominus. Et si fuerint
peccata uestra ut coccinum. uelut
nix dealbabuntur. Si fuerint
rubra quasi uermiculus. uelut
lana erunt. Interdum etiam
intercessione sanctorum impe-
tratur uenia delictorum. Qui
enim scit fratrem suum peccare
peccatum non ad mortem
petit. & da- bit ei de-

uitam peccata non ad mortem.
Et iterum. Infirmitur quis ex uobis
inducat presbiteros ecclesiae & orent
super eum. unguentes eum oleo in
nomine domini. & oratio fidei salua-
bit infirmum. & alleuiabit eum
dominus. & si in peccatis sit. dimittent
ei. Nonnumquam misericordiae
ac fidei merito. labeles excoquantur
uiciorum. secundum illud. Per mise-
ricordiam & fidei purgantur
peccata. per conuersionem plerumque
ac salutem eorum. qui nostris moni-
tis ac predicatione saluantur.
quoniam qui conuersti fecerint
peccatorem ab errore uiae suae.
saluat animam eius a morte. &
cooperit multitudinem pecca-
torum. Per indulgentiam nihilomi-
nus ac remissionem nostram. ad in-
dulgentiam nostrorum facinorum per-
uenitur. Si enim dimiseritis pec-
cata eorum. dimittet & uobis pa-
ter uestrum caelestis delicta uestra. Uide-
tis enim. quantos misericordiae
aditus. patefecerit clementia sal-
uatoris. ut nemo salutem cupi-
ens desperatione frangatur. cum
uideat se tantis adiutis remedi-
is inuitari. Si enim per infirmitatem
carnis. ad afflictionem ieiuniorum.
abolere te peccata non posse cau-
saris. nec potes dicere genua mea